

2015/2353(INI)

24.5.2016

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Budżetowej

w sprawie przygotowania rewizji powyborczej WRF na lata 2014–2020: uwagi
Parlamentu poprzedzające wniosek Komisji
(2015/2353(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Janusz Lewandowski

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że Komisja powinna przeprowadzić kompleksowy przegląd funkcjonowania obecnych WRF, po którym powinna nastąpić rewizja ustawodawcza;
2. zaznacza, że zgodnie z Traktatem Parlament i Rada stanowią dwa organy władzy budżetowej; w związku z tym wzywa do pełnego zaangażowania Parlamentu w przegląd śródkresowy oraz rewizję rozporządzenia w sprawie WRF;
3. podkreśla, że o ile rozporządzenie w sprawie WRF pozostało w dużej mierze niezmienione od czasu jego przyjęcia, warunki ramowe jego wdrażania uległy zmianie; podkreśla fakt, że w następstwie gruntownego przeglądu wyzwania te należy uwzględnić we wniosku ustawodawczym; w związku z tym zauważa, że nowe instrumenty, takie jak EFIS, które utworzono od czasu przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF, powinny być należycie uwzględnione w budżecie UE bez żadnych negatywnych skutków finansowych dla uzgodnionych programów;
4. odnotowuje znaczny długoterminowy wpływ EFIS na budżet UE; uważa, że EFIS inwestuje w projekty odmienne od tych, na które jest ukierunkowany program „Horyzont 2020” i instrument „Łącząc Europę”, a zatem nie w pełni rekompensuje linie budżetowe dotyczące programu „Horyzont 2020” i instrumentu „Łącząc Europę”; podkreśla zatem, że jeśli UE zamierza osiągnąć swoje cele w zakresie badań i innowacji, podczas rewizji WRF należy w pełni przywrócić jednomyślnie uzgodniony poziom finansowania tych programów oraz musi zostać utrzymana właściwa równowaga pomiędzy dotacjami a instrumentami finansowymi; w tym kontekście przypomina, że instrument „Łącząc Europę” w dziedzinie energii i telekomunikacji jest niezbędny do urzeczywistnienia unii energetycznej i cyfrowej; w związku z tym podkreśla znaczenie zapewnienia funduszy instrumentu „Łącząc Europę” na osiągnięcie lub przekroczenie 10-procentowego docelowego poziomu połączeń międzysieciowych;
5. zwraca uwagę, że realizacja programów „Horyzont 2020” oraz COSME doprowadziła do bardzo wysokich wskaźników absorpcji, co przełożyło się na bardzo niski wskaźnik sukcesu programu „Horyzont 2020”, zniechęcając potencjalnych wnioskodawców do zgłaszania swoich projektów;
6. przypomina o znaczeniu zapewnienia środków finansowych na projekt ITER, aby zaprezentować fuzję jako niezawodne i zrównoważone źródło energii oraz przyszły składnik koszyka energetycznego, a także dalej przyciągać przemysł, MŚP i ośrodki badawcze;
7. uważa, że nie można proponować nowych priorytetów politycznych kosztem uzgodnionych programów obecnych WRF, w szczególności programu „Horyzont 2020”, instrumentu „Łącząc Europę”, COSME, Galileo i Copernicus, lub przydzielonych wcześniej środków krajowych; podkreśla, że w pozostałym okresie WRF wszelkie nowe priorytety powinny być wspierane poprzez nowe środki;

8. apeluje do Komisji o zabezpieczenie już przydzielonych środków finansowych w WRF 2014–2020 na szybkie i pełne ukończenie oraz działanie infrastruktury Galileo, EGNOS i Copernicus, a także o wsparcie dla aplikacji GNSS w segmentach wyższego i niższego szczebla oraz działań w zakresie obserwacji Ziemi; przypomina o ważnej roli, jaką „Horyzont 2020” może odgrywać we wspieraniu UE w ograniczaniu jej zależności w zakresie technologii kosmicznych o decydującym znaczeniu; w związku z tym przypomina, że część programu „Horyzont 2020” poświęcona przestrzeni kosmicznej odnosi się do priorytetu „Wiodąca pozycja w przemyśle”, a zwłaszcza do konkretnego celu, jakim jest „Wiodąca pozycja w zakresie technologii prorozwojowych i przemysłowych”;
9. wzywa do dalszego wzmocnienia koordynacji EFIS, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, programu „Horyzont 2020”, COSME i instrumentu „Łącząc Europę” oraz do maksymalizacji synergii pomiędzy nimi;
10. wzywa organy budżetowe do ustanowienia maksymalnej możliwej elastyczności pod względem skierowania niewykorzystanych rocznych środków na programy objęte działem 1a, m.in. „Horyzont 2020”, COSME oraz instrument „Łącząc Europę”;
11. zwraca uwagę, że programy unijne przyczyniły się do zapewnienia dostępu do finansowania MŚP w UE, a zwłaszcza MŚP działającym w państwach członkowskich dotkniętych poważnym i długotrwałym kryzysem finansowym; domaga się przydzielenia dalszych zasobów na programy na rzecz jeszcze większej liczby MŚP i zaspokojenia różnych potrzeb MŚP w bardziej adekwatny sposób; wzywa w szczególności do znacznego rozszerzenia instrumentów na rzecz MŚP w ramach programu „Horyzont 2020”, tak aby osiągnąć co najmniej kwotę prawnie zatwierdzoną na mocy rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont 2020”; podkreśla, że dostęp do finansowania wciąż stanowi problem dla wielu MŚP, zwłaszcza w odniesieniu do finansowania ryzyka; wzywa Komisję do zapewnienia większej przejrzystości w zakresie finansowania MŚP, w tym jaśniejszego nadzoru budżetowego i kontroli, a także do zapewnienia prawdziwie oddolnego podejścia do jego wdrażania;
12. przypomina o wyjątkowej zdolności Unii do inicjowania międzynarodowej współpracy oraz mobilizowania środków publicznych w kwestiach transgranicznych; podkreśla, że finansowanie unijne może faktycznie uruchamiać i przyspieszać działania, których państwa członkowskie nie będą w stanie realizować samodzielnie, oraz może tworzyć synergii z działaniami państw członkowskich i uzupełniać je;
13. jest zdania, że ambitne cele polityki na rzecz zrównoważonej energii, efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami mogą przynieść europejskiemu przemysłowi oraz całej europejskiej gospodarce opłacalne korzyści; apeluje o przeznaczenie publicznych i prywatnych zasobów UE i państw członkowskich na inwestycje w tych priorytetowych sektorach; uważa, że należy dążyć do dalszej synergii między programem „Horyzont 2020” a inicjatywami w zakresie inteligentnej specjalizacji (RIS3) w celu zapewnienia lepszego wykorzystania działań badawczo-rozwojowych oraz wspierania regionalnej konwergencji gospodarczej;
14. zwraca się o śródkresową ocenę programów WRF na podstawie ich wyników w stosunku do założonych celów i dążeń, zdolności absorpcyjnej i wartości dodanej dla UE, a także nowo pojawiających się priorytetów politycznych jako kluczowego aspektu

zarządzania wydatkami UE, z uwzględnieniem wciąż istniejących zaległości w płatnościach oraz opóźnień we wdrażaniu obecnych ram; podkreśla przy tym, że powyborcza rewizja stanowi sposobność do udoskonalenia WRF, w tym reformy stosowania, zarządzania, sprawozdawczości i kontroli środków; apeluje, aby na podstawie oceny działania skupiającej się m.in. na zasadzie należytego zarządzania finansami środki programów, które nie zostały wdrożone w wystarczającym stopniu, były ponownie przydzielane na rzecz dobrze działających programów;

15. uważa, że należy zachować, a nawet rozwijać wszystkie instrumenty budżetowe Unii wspierające inwestowanie i innowacje, oraz że nie można popierać jednego lub kilku z tych instrumentów ze szkodą dla pozostałych; przypomina o zasadniczej roli budżetu unijnego jako czynnika zachęcającego do inwestowania w przyszłość oraz czynnika wspierającego spójność i skuteczną realizację polityki wewnątrz Unii.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	24.5.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 45 -: 5 0: 10
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Xabier Benito Ziluaga, José Blanco López, David Borrelli, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Jaromír Kohlíček, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Csaba Molnár, Dan Nica, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Carolina Punset, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Martina Werner, Lieve Wierinck, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Amjad Bashir, Jens Geier, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Anne Sander, Maria Spyrali, Indrek Tarand, Pavel Telička, Anneleen Van Bossuyt